

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ให้มีปัญหาเข้ามา จะเห็นกระจ่างกันหมด

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๑ แสนคน)

(เทศน์ก่อนฉันจังหัน)

ต่างคนต่างมามุ่งบุญมุ่งกุศลให้ได้ทุกคน อย่ามาเร็ว ๆ ร้อน ๆ เพลิด ๆ เพลิน ๆ ไปใช้ไม่ได้ นะ ไม่เอานะ วันนี้มาสร้างกุศล ทุกคนจิตใจให้เป็นกุศล กิริยาแสดงออกให้เป็นบุญเป็นกุศลเป็นประโยชน์ในการมาของตน อย่ามาเฉย ๆ มาตื่นกันเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่พาสมาสร้างบุญสร้างกุศลเพื่อชาติไทยของเรา ขอพี่น้องทั้งหลายถือชาติเป็นสำคัญยิ่งกว่าการเตร็ดเตร่เร่ร่อน ทำความเสียหายแก่เราเอง วันนี้พาสมาสร้างมหากุศลแก่ชาติไทยของเรา ขอทุก ๆ คนให้ได้คิดเป็นกุศล บริจาคทานทุกคน มาให้ได้ทุกคน ๆ อย่าให้เสียเที่ยวที่มาไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่สมเจตนาของงานนี้ที่มุ่งบุญมุ่งกุศลต่อจิตใจพี่น้องทั้งหลาย และมุ่งวัตถุทั้งหลายเพื่อชาติไทยของเรา ขอให้สองจุดนี้เต็มในหัวใจของเรา

หนึ่ง การบริจาคทางด้านกุศลภายในจิตใจ สอง วัตถุเข้าสู่ชาติไทยของเรา นี่เป็นความมุ่งหมายแห่งงานนี้ที่ตั้งไว้เพื่อชาติไทยของเรา วันนี้เพียงเริ่ม ๆ ปาฐกถาเล็กน้อยเท่านั้น ยังไม่ได้ยกครุณะ ขึ้นก่อนยกครุ เออแค่นี้ก่อน เวลายกครุจะเป็นแบบไหนไม่รู้แหละ

ทุกคนฟังให้ถึงใจนะ เวลานี้หลวงตากำลังประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ในการกุศลคราวนี้ ทุกคนให้เป็นบุญเป็นกุศลทุกคนนะ อย่ามาไร้ประโยชน์ไม่สมเจตนาของงานที่ตั้งขึ้น นี้คนเป็นแสน ๆ ละมั่ง มองดูที่ไหนแน่นไปหมดเลย เออนะทุกคนวันนี้มีคนจำนวนมากขนาดไหนผลประโยชน์ที่จะให้แก่ชาติไทยของเราและจิตใจของเราทุกคน ๆ ขอให้ได้สมดังกัน อย่ามาแห่กันเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ วันนี้ผลประโยชน์ให้สมงานนะ

คนจำนวนมากที่มาวันนี้ นี้ดูซิท้องนากว้าง ๆ เต็มหมดมีแต่คนทั้งนั้น มาให้ได้ประโยชน์ทั่วถึงกัน อย่ามาเล่นเฉย ๆ ตื่นกันมาเฉย ๆ ใช้ไม่ได้ นะ เออ นะ ๆ ต้นผ้าป่าให้เต็มท้องนาเลยนะ ต้นผ้าป่าวันนี้ ผ้าป่าทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ให้เต็มท้องนาเหมือนกับคนเต็มท้องนาเวลานี้ นะ อย่าให้มีแต่คน เงินไม่มีไม่เกิดประโยชน์ ชาติไทยของเราจะมีแต่คนเฉย ๆ ต้องมีเครื่องหนุนคนชี เออให้ได้ทุกคนนะวันนี้ ไม่ว่าเด็กเล็กเด็กน้อยพ่อแม่ลูกหลาน ให้ได้ทุกคน แม่กับพ่อมากับลูกก็คน พ่อได้ลูกได้ทุกคน ลูกหญิงลูกชายได้ทุกคน อย่าให้เสียประโยชน์นะ

เตรียมพร้อมวันนี้ เตือนให้พี่น้องชาวไทยทราบอย่าอนใจ วันนี้มาสร้างบุญ สร้างกุศลให้ได้ทุกคน กิเลสตัวนอนใจมันมักจะแทรกอยู่ทุกคนนั่นแหละ ธรรมคือบุญ กุศลจะไม่ได้นะ หลวงตานี้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกาย สั่งขาร่างกายอ่อนเพลียลง ทุกวัน ๆ เพราะเห็นแก่ชาติไทยของเรา จึงได้พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกาย เพราะฉะนั้นจึงทำให้สนใจทุกคน อย่าให้เสียประโยชน์ วันนี้เป็นวันเกิด วันเกิดหลวงตากี้เท่ากับวันเกิดของชาติไทยเรานั้นแหละ เอ้า หนุนเข้าไป

(เทศน์หลังจิ้งห็น)

พระอย่ามาอยู่กับพัตลม ๆ พระกรรมฐานผีบ้ามาจากไหนมาอยู่กับพัตลมนี้ละ เหอ พระพุทธเจ้าบวชมาให้หาพัตลมเหอ มันขวางตาระพระกรรมฐานมาอยู่กับสิ่งเหล่านี้ละ มันเป็นอย่างไง หลักรัทธิธรรมชาติมีอยู่ทำไมไม่ปฏิบัติ มันพระอะไร มันล้ำสมัยไปแล้วเดี๋ยวนั้นละ มองไปไหนเห็นแต่พระจรวดดาวเทียม เราดูอยู่นี้ขีดตาจะตาย แต่เราทนเฉย ๆ มิหนำซ้ำเห็นพระมาออกลิเกต่อหน้าเรานี้ ดีที่ไม่พาดหน้าผากมันนะ

เทศน์ก็เทศน์ทุกวันเราเหนื่อยพอแล้วละ ไม่อยากพูดอะไรแล้วทุกวันนี้ พูดก็มีแต่พูดหาเอาเงินคนมาใส่คลังหลวง แล้วหาบุญมาใส่หัวใจคนเท่านั้นแหละ อย่างอื่นเราไม่เอา ดินฟ้าอากาศเขาไม่ต้องการบุญ หัวใจหิวโหยมากกับการบุญการกุศล ท้องคลังหลวงหิวโหยกับวัตถุกาน สองอย่างสำคัญมากนะ เอา เตรียมเข้ามาซิ เมื่อสองวันมานี้ ท้องทุ่งศรีเมืองอร่ามไปด้วยทองคำ ดอลลาร์ เงินสด วันนี้ให้มาเหลืองอร่ามอยู่ที่หน้าวัดป่าบ้านตาด เอาวัดป่าบ้านตาดกับทางทุ่งศรีเมืองแข่งกัน ทางไหนชนะ วันนี้หลวงตาเป็นผู้ขึ้นเวทีคนเดียวกัน ชนะก็แบบแขนซ้ายแขนขวาชนะกันนั่นแหละ เอามาให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยซิเรา

(ครูอาจถวายทอง ๕ บาทครึ่ง) ครูอาจ ๕ บาท เออ เป็นเสี้ยวหนองกะปาดได้อันนั้นก็ ๕ บาทเหมือนกัน ใคร ๕ บาทยกให้เป็นเสี้ยวหนองกะปาดนะ ฟังนะพี่น้องเราจะยกนิทานหนองกะปาดมาให้ฟัง วันนี้มาจำนวนมาอย่าไม่เคยได้ยินได้ฟัง ใครเกิดมาไม่มีวาสนาไม่ได้ฟังละนิทานแบบนี้ เราก็ไม่เคยแสดงง่าย ๆ เพราะเป็นของที่สำคัญมากนะ นิทานหนองกะปาด เอามาห้าบาท ๆ ทองคำ เราจะยกนิทานขึ้นรับกัน ฟังนะนิทานหนองกะปาด บ้านนี้เราไปกระทั่งบ้าน ตัวจริงจริง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ บ้านนี้เขาเรียกบ้านหนองกะปาด เราไปจำพรรษาทางด้านตะวันออกบนภูเขาด้านหนองกะปาดนี่อยู่ทางด้านตะวันตก ฟังให้ดีนะ

ที่บ้านหนองกะปาดเขามีวัวฝูง เขาขายวัวฝูง แล้วมีพ่อค้าเข้าไปซื้อวัวกับอิตาคนหนึ่ง เดียวจะรู้ตัวมันเอง(เสียงหัวเราะ) เขาขึ้นไปแล้วก็ บ้านทางภาคอีสานแต่ก่อนมีวัวมีควายอยู่ได้ถุน บ้านต้องอยู่สูง ข้างล่างเป็นควายเป็นสัตว์เลี้ยง แต่ทุกวันไม่มีแล้ววัว

ควาย ยักซ์เอาไปกินหมด ที่นี่เขาเลี้ยงวัวฝูงไว้นั้นบ้านเขาอยู่สูง บ้านนั้นมีชาน พวกพ่อค้าเขาขึ้นไปซื้อวัว ทางเจ้าของบ้านก็นั่งต้อนรับเขา ทางเจ้าของวัวนั้นจะเอา ๔ บาท วัวตัวหนึ่งเขาจะขาย ๔ บาท ส่วนพ่อค้าเขาจะให้ ๓ บาท เขาก็ต่อ ให้ ๓ บาท ๆ ที่นี่ทางเจ้าของวัวนั้นก็เอา ๔ บาท ยันกันไปยันกันมาอยู่นั้น นั่งยังงใจเลยลืมน มีแต่ ๔ บาท ๕ บาท ๓ บาท ๒ บาทอยู่นั้น

พอดีเมียขึ้นมาละชี เมียขึ้นมาบันได ขึ้นมาบนบ้านพอดีมองเห็นผ้าปล่อยทำอยู่ละชี มีแต่สี่บาท ๆ ไม่ได้สนใจทำเจ้าของ เมียขึ้นมาเห็นทำผ้าก็ละอายเขา เลยขยิบตาใส่ผ้า พอขยิบตาใส่ปั๊บแล้วก็เข้าไปในห้อง ที่นี่ผัวนึกว่าเมียขยิบตาให้ขึ้นราคา ที่แรกก็ว่าสี่บาท ๆ พอเมียขยิบตาใส่เท่านั้นก็ฟาดห้าบาท ๆ พวกพ่อค้าก็ เอ้อ ตั้งแต่ ๓ บาท ๔ บาทก็ยังลงกันไม่ได้ แล้วทำไมฟาดขึ้น ๕ บาทแล้ว ไม่เอาละ เขาก็เลยลงจากบ้านไป ที่นี่เมียก็ออกมาจากห้อง ก็ที่เขาให้ ๓ บาทมันก็ควรขายแล้ว ทำไมจึงไม่ขายให้เขาละ ก็แกมาขยิบตาใส่ฉัน นึกว่าให้ขึ้นราคา ฉันก็ขึ้นห้าบาท ๆ ชี จะไม่ขยิบตายังงใจก็ปล่อยทำให้เขาดู มันอายุจะตายไปแล้ว โอ้ย เสียตาย ๆ พวกพ่อค้าเขาก็ไปหมดเลย ไร่ ๔ บาท ๕ บาทเลยไม่ได้เรื่อง มีแต่ทำขายหน้าวันนั้น หมดแล้วนิทานจบแล้ว เท่านั้นละพอ นี่เขาเรียกนิทานหนองกะปาด มีตัวจริง ไปนี้ก็ไปปล่อยทำนะ ใครจะไป ๔ บาท ๕ บาท เอาไม้ตำเลยเรา

บ้านสองบ้านมันอยู่ติดกัน คือบ้านหนองกะปาดบ้านหนึ่ง แล้วบ้านคำเหี้ย มีเหี้ยใหญ่ มันมีน้ำคำอยู่ที่นั่น เขาตั้งบ้านเลยให้ชื่อบ้านคำเหี้ย ที่แถวน้ำคำมันมีเหี้ยใหญ่อยู่นั้น เวลาเขาไปตั้งบ้านเขาก็เลยเรียกว่าบ้านคำเหี้ย คำนั้นคือน้ำคำ น้ำซบน้ำคำ แล้วมีเหี้ยอยู่แถวนั้น เหี้ยใหญ่ เวลาเขาไปตั้งบ้านเขาเลยเอานี้เป็นนามว่า บ้านคำเหี้ย บ้านนี้เป็นบ้านหนองกะปาด บ้าน ๕ บาท ทางด้านตะวันตกนี้มีทางผ่านกลาง บ้านนี้อยู่ทางด้านตะวันตก เขาเรียกบ้านคำเหี้ย ที่นี่เสือมากินฆ่าเขาที่บ้านคำเหี้ย นายพรานเขาเลยไปขัดห้าง เสือมากินซากเขาเลยยิงเสือตาย พอยิงเสือตายแล้วพวกชาวบ้านก็แตกมากันทั้งบ้านเลย มาดูเสือที่ถูกยิงตายแล้ว

เวลาคนมามาก ๆ ธรรมดาหมากับคนมันก็ติดกันใช้ไหมละ คนไปไหนมาติดตามไปด้วย วันนั้นคนแหกกันออกไป หมาก็แหกกันออกไปซอกเสือ แต่มันคงจะไปทางเหนือลมหมานะ ถ้าทางใต้ลมได้กลิ่นเสือมันจะแผ่นดินนะ แต่นี่คงไปทางเหนือลม พอคนไปรุมดูเสือตายนอนอยู่นั้น ไร่หมามันก็มารุมดู คนก็จับหมาโยนใส่หลังเสือตาย หมามันอยู่ข้างคนอยู่ทางเหนือลมมันไม่ได้กลิ่น คนจับหมาโยนใส่หลังเสือ พอตบเท่านั้นหมาก็ร้องแจ๊กซี่แตกบนหลังเสือเลยทีเดียว ซี้เต็มจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา หมานะพอโยนตบใส่หลังเสือซี่แตกปาด แจ๊กซี่เดียววิ่งไปถึงในบ้านเท่าทั้งบ้าน ออกจากนั้นวิ่ง

ไปหาอยู่นอกบ้าน มันกลัวเสียเข้าใจไหม นี่บ้านสองบ้านมันติดกัน มีเรื่องขบขัน มันกลัวเสีย ชี้แตกออกเลย

นี่มาแล้วกระทิงแดง ตะกั่วก็กระทิงแดง มาแล้วสองกระทิงแดง บริษัทใหญ่โต กระทิงแดง กระทิงแดงนี้หนูคนไทยของเราเหนื่อยเมื่อไร โถ ตั้งแต่ออกเริ่มแรกตั้ง ๔๐๐ ล้านแล้ว ออกมาเลย ๔๐๐ ล้าน กระทิงแดง ออกมาอย่างเจียบ ๆ จากนั้นก็ให้มาเรื่อย ๆ เช่นอย่างเราไปงานที่บริษัทกระทิงแดง จังหวัดปราจีนบุรี อันนั้นก็ดูมัน ๓๙ ล้าน ชื้อทองคำ ๑๐๐ กิโล นี่ก็จะถวายเป็นว่าชาติเท่าไร เราดีไว้เลย งานนี้งานเพื่อชาติ ๆ ของทุกคนมีกำลังวังชาสติปัญญาศรัทธาความเพียรให้มาร่วมกัน ไม่ให้หนักทางใดทางหนึ่ง เราว่าอย่างนี้ ดีเอาไว้วันนะ ไม่งั้นชาติก็จะตุมใส่เลย เราไม่เอา เราทำเพื่อชาติให้ได้ด้วยกันทุกคน เราว่าอย่างนี้

นั่นยังมาอยู่เรื่อย ๆ ใครที่ยังไม่บริจาคให้มา อย่าให้เสียเที่ยวนะ ให้ได้ทุกคน ที่มานี้ให้ได้ทุกคน ๆ จะสมเจตนาของเรามาสรางมหากุศลต่อชาติของเรา ให้ได้ทุกคนไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่ หมูหมาเปิดไก่ให้ได้ด้วยกันทุกคน ใครมีหมาติดตามมาก็ตัว ให้เรียกเอาจากหมาตัวละห้าบาท ๆ เอามา อ้าวจริง ๆ นะ ได้ยินไหมละ พ่อแม่มา พ่อให้ได้ ลูกให้ได้ แม่ให้ได้ แล้วถ้าใครมีหมาติดตามมา หมาก็ให้ได้ด้วยนะวันนี้ มาบริจาคทานด้วยกัน แล้วแยกไปอีก ใครมีผ้าสลิบคนแยกเอามา ผ้าห้าคนนั้นเอามาคนละห้าบาท ๆ ใครมีเมียสลิบคน เมียนั้นแบ่งออกห้าคน ห้าคนนั้นเอามาบริจาคคนละห้าบาท ๆ ทุกคน มีไหมพวกผ้ามากเมียมาก แถวนี่มีไหม ถ้ามีจะกว้านเอาหมดนั้นแหละพวกนี้ หาเมียหาได้เท่าไรไม่พอ เอาเงินมาใส่คลังหลวงทำไมมันเอามาไม่ได้วะ

ต่อไปนี้จะพุทธธรรมะให้เป็นที่ระลึกกับพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันนะ วันนี้เป็นงานมหากุศลแก่พี่น้องชาวไทยเรา โดยถือวันเกิดหลวงตาบัว ตามธรรมดาววันเกิดนี้เราไม่เคยสนใจตั้งแต่ไหนแต่ไรมา แล้วไม่ให้มีในวัดนี้ด้วย เราไม่เคยให้มีวันเกิด แต่พอเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองแล้ว วันเกิดหลวงตาบัวเลยกลายเป็นวันยิ่งใหญ่ กลายเป็นวันเกิดของชาติไปด้วย เราจึงได้ตะเกียกตะกาย นี้พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบ ตั้งแต่วันเริ่มต้นที่นำพี่น้องทั้งหลายมาเพื่อช่วยชาติบ้านเมืองของเรา เริ่มตั้งตั้งแต่เราเปิดกันอย่างชัดเจนก็คือวันประกาศออกช่วยชาติ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นวันเริ่มแรกที่เราได้ประกาศตนว่า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายในการบริจาค ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เข้าสู่คลังหลวงของเรา เราก็ได้ดำเนินการตามนั้นไม่บกพร่อง

เราพูดจริง ๆ การนำพี่น้องทั้งหลายด้วยเงินทองเหล่านี้ เรานำมาด้วยความบริสุทธิ์ส่วนทุกอย่าง ไม่มีที่ต้องติดตัวเองว่าเป็นมลทินในจิตใจแต่อย่างใด ที่นำเงินพี่น้องทั้งหลายไปใช้แม้สแตงค์หนึ่งเราไม่มี เราบริสุทธิ์ขนาดนั้นละ ที่จะเจตนาไม่บริสุทธิ์

หนึ่งสตางค์นี้ไม่มี ออกทางไหนเราคิดเรียบร้อยแล้ว ง่ายๆ ค่อยออก ง่ายๆ เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองของเรา ทางเงินสดที่เป็นเงินหมุนเวียนเราก็ใช้อย่างนั้น ทีนี้ทางดอลลาร์ก็หมุนเข้าไปตามจุด ทองคำก็เหมือนกัน เราทำอย่างสมบูรณ์พูนผลสุจริตยุติธรรมทุกอย่าง ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาธรรมครอบเอาไว้ นี่ก็เรียกว่าสมบูรณ์

อันดับที่สองเราไปเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย การแนะนำสั่งสอนนี้เกือบจะพูดได้ว่าทั่วประเทศไทยในคราวนี้นะ แต่การแสดงธรรมมาโดยลำดับตั้งแต่ต้นมานั้น เรียกว่าทั่วประเทศไทยมานานแล้วแหละ เราแสดงอยู่ใต้ดิน ไม่มีอะไรเป็นเครื่องกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ไม่มีแต่ก่อน เราแสดงให้พี่น้องทั้งหลายทราบอยู่ทั่วประเทศไทยมาแล้วเป็นเวลานาน แต่เวลาได้มานำพี่น้องทั้งหลายนี้ ออกเปิดเผยทั้งใต้ดินบนดิน คำว่าบนดินนั้นหมายถึงว่า ออกข่าวทุกประเภท ไม่ว่าหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ แล้วออกอินเทอร์เน็ตเจอแหงนดอะไร เกิดมาแต่พ่อแต่แม่หลวงตาบ๊วย...(อินเทอร์เน็ต) นั่นละ อินเทอร์เน็ตเจอแหงนดอะไร นี่เขาก็ออกอยู่ณะเวลานี้ การแสดงธรรมของหลวงตาบ๊วย พอออกปุ๊บนี่ออกอินเทอร์เน็ตเจอแหงนดไปทั่วไปหมดแหละ เดินไปตามแถวนั้นจะเจอตั้งแต่อินเทอร์เน็ตเจอแหงนดนั้นแหละ นี่ก็เรียกว่าออกทั่วประเทศไทยแล้ว เต็มสัดเต็มส่วน

ธรรมะทุกชั้นทุกภูมิเราเปิดเผยตลอดเวลา ตั้งแต่วันเราเริ่มออกช่วยพี่น้องทั้งหลายมา ธรรมประเภทนี้ถ้าหากว่าเราไม่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย จะไม่ได้ยินเสียงเลย ตายไปด้วยกัน จะออกก็เฉพาะที่เทศน์สอนพระในวัดป่าบ้านตาด ติดทางเทพทางอะไรเท่านั้น แล้วแจกกันไปเป็นแห่ง ง่ายๆ แต่เวลาที่เรานำช่วยพี่น้องชาวไทยทั้งแกงหม้อใหญ่ก็เทศน์ทั่วประเทศไทย แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว ตามสถานที่สมควร จะออกแกงประเภทไหน จะออกทันที ง่ายๆ เลย นี่ก็เทศน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายเราได้ทราบทั่วถึงกันจนกระทั่งถึงเมืองนอก เรียกว่าเราไม่มีบกพร่องในการเทศน์ว่าการต่อพี่น้องทั้งหลาย

เดี๋ยวนี้ที่มีบกพร่องอยู่บ้างก็คือว่า การถามปัญหามีน้อยมาก ถ้ามีการถามปัญหาแล้ว ปัญหาที่เราตอบพี่น้องชาวไทยให้ได้ทราบทั่วกันนี้ จะพิสดารยิ่งกว่าการเทศน์ว่าการเสียอีก ซึ่งจะไม่เคยได้ยินได้ฟังเลย เพราะปัญหาแต่ละข้อ ง่ายๆ นั้นออกมาจากความคิดเห็นของคนแต่ละคน ง่ายๆ การตอบปัญหาจะตอบไปตามสายทางของปัญหามา เพราะฉะนั้นปัญหาจึงเอาแน่ไม่ได้ เราจะกำหนดกฎเกณฑ์ของการตอบปัญหาไม่ได้เลย ถือเอาตามปัญหาเป็นสำคัญ ปัญหาถามมาแ่งไหนจะตอบแ่งนั้น ง่ายๆ เอ้า พูดให้ลงถึงนรกอเวจี เอ้า ถามมาว่านั่นเลย เอ้า พูดให้มันจริง ง่ายๆ อย่างนี้นะ มันเต็มในหัว

ออกนี้แล้วว่าไง นอกจากพูดให้ฟังไม่ได้เท่านั้น ถ้ามีผู้มารู้มาเห็นมาเป็นแล้ว เอ้า พูดออกมา ทางนี้จะรับกันทันที ๆ เลย

ตั้งแต่นรกอเวจีขึ้นมา กระทั่งถึงเปรตผีประเภทต่าง ๆ เต็มทั่วไตรโลกธาตุ มันไม่มีขังใจมันแน่นโลกธาตุอยู่ที่นี่ ไม่เห็นมันก็เหมือนตาบอด ว่าไม่มี ๆ ลบล้างไปหมดแล้วออกจากรั้วสวรรค์ชั้นพรหม สวรรค์ชั้นหนึ่ง ๆ มีเท่าไร ๆ จนกระทั่งถึงพรหมโลกถึงนิพพาน เอ้า ถ้ามานั่งงั้นเลย เรายืนยันขนาดนั้นนะเพราะมันเต็มหัวใจนี้แล้ว ในหัวใจมีแต่ธรรมล้วน ๆ ครอบโลกธาตุจะติดจะข้องที่ตรงไหน ไม่คุย เราพูดตามหลักหัวใจที่บรรจุธรรมนี้ไว้ มันแล้วตั้งแต่ผู้ที่มาเกี่ยวข้องจะรับไปหนักเบาเล็กน้อย จะออกตามลำดับตามส่วน ถ้าไม่เกิดประโยชน์ถึงก็ไม่ออก ถ้าจะเกิดประโยชน์เล็กน้อยจะออกทันที ๆ นี้ที่ว่าบกพร่องทางด้านปัญญา

ให้มันเต็มส่วนจริง ๆ เอ้า ถ้ามานั่ง ปัญหานรกอเวจีเป็นอย่างนี้ ๆ ผู้หนึ่งรู้-รู้ขึ้นมาอย่างไร เอ้าพูดขึ้นมา ทางนี้จะมีความรู้รับกันใหม่ เอ้า นรกอเวจีที่พระพุทธเจ้าว่ามีทุกพระองค์ ๆ นั้นนะ แล้วสัตว์ตาบอดทั้งหลายมันลบล้างว่าไม่มี ๆ เราจับเอาอรกฟาดหัวมันทันที ๆ เลย ก็มันจ้ำอยู่อย่างนั้นแล้ว พระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรสิ่งเหล่านี้มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ ไม่ใช่มีมาวันหนึ่งวันเดียว นับไม่ได้เลยก็กัปก็กัลป์ นรกก็ดี สวรรค์พรหมโลก นิพพาน เปรตผีประเภทต่าง ๆ มีมาตั้งกัปตั้งกัลป์ แต่ตามันไม่มีตามันไม่เห็นมันก็ลบล้างหมดเหมือนไม่มี ๆ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าที่ออกช่วยโลกไม่ได้ ก็เพราะโลกมันถูกปิดบังด้วยกิเลสตัณหา ไม่ให้ยอมรับความจริง ถ้ายอมรับความจริง เห็นความจริงมาแล้วยอมรับความจริงนี้ โลกนี้จะไม่ค่อยมีใครทำบาปทำกรรม จะมีแต่ความสุขเต็มบ้านเต็มเมือง ไปที่ไหนไม่มีมนุษย์เพื่อ จะมีมนุษย์ที่ดี ๆ ของดีบวกกันเท่าไรไม่เพื่อ แต่ของชั่วแฝงเข้าไปปีนนี้เสียไปเลยทันที ฟังหลาย ๆ เช่น ในหมู่บ้านเราที่มีโจรผู้ร้ายเพียงสองคนเท่านั้น ชาวบ้านนอนตาไม่หลับ โจรเพียงสองคนเท่านั้นละ มันก่อกวนชาวบ้าน สมบัติเงินทองข้าวของเจ้าของนอนไม่หลับ คนทั้งบ้านนอนไม่หลับเพราะโจรสองคนเท่านั้น เพื่อหรือไม่เพื่อ มันเลยเพื่อ เป็นพิษเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง นี่ละความชั่วกับความดีต่างกันอย่างไร

ถ้าหากว่ามีคนได้เห็นตามหลักพระพุทธเจ้าทรงสอนไว้เรียบร้อย โดยความถูกต้องแม่นยำเหล่านั้น โลกทั้งหลายจะอยู่เย็นเป็นสุข จะไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งยุ่งเหยิงวุ่นวาย เอาหลักความจริง ๆ คือ เรื่องบาป เรื่องบุญ เรื่องนรกสวรรค์ เป็นโทษเป็นคุณประกาศให้เห็นอยู่ประจักษ์กับตัวเองแล้วใครจะไปกล้า เช่นอย่างไฟมันไหม้อยู่กองไฟนี้ ใครจะกล้าเข้าไปกองไฟ มันเห็นอยู่ที่นี่ มันหลีกทันที ๆ ไม่ต้องบอกหลีกเอง เรื่อง

หลักบาปหลักกรรมหลักนรกนี้หลักเองนะ มันเหมือนกองไฟ นรกแต่ละกอง ๆ นี้เหมือนกองไฟ ถ้าเราเห็นแล้วมันจ้า ๆ อยู่นี้ใครจะกล้าเข้าไป ไม่กล้า เด็กก็ไม่เข้า ทำไมผู้ใหญ่ขนาดนี้จะกล้าเข้าไปได้ นี่ละนรกที่มีตามความจริงที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนเป็นอย่างนี้ด้วยกันทุกองค์

แล้วปัญหาเหล่านี้ เอ้า ถ้ามมาว่างั้นเลย กล้าขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา นะ คือกล้าเหนือโลกเหนือสงสารเหนือสมมุติทั้งหลายที่เขาโอ้อวดกัน ที่เขามาพูดโจมตีอะไรก็แล้วแต่เถอะว่า หลวงตาบัวพูดโอ้พูดอวด ก็โคตรพ่อโคตรแม่มีเคยได้รู้ไหมธรรมชาติที่กูเอามาแสดงเวลานี้ เรายากถามว่างั้นเข้าใจไหม ถ้าทั้งโคตรทั้งพ่อทั้งแม่มีไม่เคย มีงเสียตายโคตรมีงอย่าเอามาถาม เตียวมีงฉิบหายทั้งโคตรนะ เรายังจะว่างี้ ก็มันจ้าวอยู่นั้นจะให้ว่าไง เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการโลก เราจึงไม่เคยสะทกสะท้านกับสามแดนโลกธาตุเท่ากับถึงขยะเท่านั้น ฟังซิถึงขยะกับธรรมต่างกันอย่างไรบ้าง

นี่ละที่นำมาสอนโลก หยิบมานิดหน่อย ๆ มาคลุกเคล้ากับสิ่งนั้นสิ่งนี้ โลกสกปรกโสภณ ครั้นเวลามาจับมาแตะมาต้องมันก็กระทบกระเทือนกับเราจนได้นั้นแหละ แต่เพราะความเมตตาในที่ที่เราไปคลุกเคล้ากับบุตรกับคุณเหล่านี้ละ ถ้าธรรมดาเราติดที่เดียวเราไม่ยุ่ง โลกยุ่งเหยิงวุ่นวาย โลกถึงขยะ โลกบุตรโลกคุณยุ่งกับมันทำไม เท่านั้นพอแล้ว แต่นี้ก็เพราะความเมตตาสงสารโลก จึงได้อุตส่าห์พยายามออกช่วยพี่น้องทั้งหลาย

การเทศนาว่าการเราเทศน์เต็มภูมิของเรา ตามแต่ผู้จะมาเกี่ยวข้องมากน้อย ยิ่งกว่านั้นให้มีปัญหาเข้ามาจะได้เห็นกระจ่างกันหมด ถ้าต่างคนต่างรู้ด้วยกันแล้วพูดกันง่ายนิดเดียวละ ใ้มันไม่รู้นี่ซี พูดอะไรมันก็ไม่ยอมฟังเสียง ๆ นะซี นี่ละที่ว่ามีการบกรบพร่อง เอ้า ถ้ามมาตั้งแต่นรกอเวจี สวรรค์ชั้นพรหม ถึงนิพพาน เอ้าถ้ามมาว่างั้นเลย ก็มันจ้าวอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว เปิดทางไหนมันก็ออกหมด ๆ ถังน้ำทั้งถังมีช่องเปิดทางน้ำที่จะไหลออกทุกช่องทุกทาง เปิดตรงไหนมันก็ออกตรงนั้น นี่ธรรมเต็มหัวใจเปิดตรงไหนออกตรงนั้น

นี่เราก็ได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถของเราแล้ว สำหรับเราเราไม่มีบกรบพร่อง การเทศนาว่าการสอนพี่น้องทั้งหลาย ขอให้พากันนำธรรมนี้ไปปฏิบัติไม่ได้มากก็ตาม ขอให้แบบบลูกศิษย์มีครูลูกชาวพุทธ ขอให้รู้จักบุญจักบาป ให้เชื่อพระพุทธเจ้าเถิด พระพุทธเจ้าไม่ว่าพระองค์ใดไม่เคยทำสัตว์โลกให้ล่มจมแม้รายหนึ่งไม่มี แต่นรกนี้จมนตลอด ๆ ให้พากันเข็ดกันหลาบนะ นี่เราก็แก่แล้วเวลานี้ เรื่องธรรมะนั้นนั้นไม่แก่ พูดจริง ๆ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันไม่มีวัย ออกได้ตลอดเวลาถ้ามีเครื่องมือพาออก เช่นร่าง

กายเป็นเครื่องมือ แต่นี่ร่างกายมันทรุดโทรมมากแล้ว ไปที่ไหนก็ไปไม่ได้แล้วเวลานี้ การเทศนาว่าการหดเข้ามา ๆ

นี่ประเทศไทยของเรานี้ที่เราตั้งใจไว้แล้วเราจะเทศน์ให้ทั่วประเทศไทยเสมอกันหมด แต่เวลานี้มันก็ไปไม่ได้แล้ว ดังที่เราวิตกวิจารณ์ถึงพี่น้องชาวภาคใต้ของเรา นี่เราพูดออกมาเสมอระยะนี้ คือหมดหวังแล้ว แต่ก่อนเราไม่พูดเพราะเราจะไป ทางไหนก็นิมนต์มาหมดประเทศไทยของเรานี้ นิมนต์มาทุกภาค ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก เรียกว่าทุกภาคนิมนต์มา เราไปตามระยะ ๆ แต่เวลานี้ไปไม่ได้แล้วหมดความสามารถที่จะไปแล้ว เราจึงมีความหวังใยเสียชีวิต รักบรรดาพี่น้องชาวภาคใต้ของเรา มาก จึงแสดงขึ้นมาให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วกันว่า เราหมดความสามารถแล้ว ที่เรที่ตั้งไว้ว่าจะไปให้ทั่วหน้ากันหมดนี้ ไปไม่ได้แล้ว

เราจึงปรารถนาขึ้นมาด้วยความเสียอกเสียใจ ความหวังใยพี่น้องทั้งหลายมีพี่น้องชาวภาคใต้เป็นต้น คราวนี้เราไม่ได้ไปแสดง จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายมีพี่น้องทางภาคใต้ อย่างน้อยออกน้อยใจนะ หลวงตามีความเมตตาสงสารทั่วหน้ากันหมด พอไปที่ไหนได้ หลวงตาจะไป เมื่อไปไม่ได้แล้วก็ต้องประกาศยอมตนว่าไปไม่ได้ แต่ความหวังใยเมตตานั้นสม่ำเสมอหมดทุกแห่ง ที่นี้ต่อไปนี้จะเทศน์ในสถานที่ต่าง ๆ อย่างแต่ก่อนไม่ได้แล้วนะ นิมนต์ไปเทศน์ที่นั่นที่นี่ยังแต่ก่อนไม่ได้ เราจะไปให้เฉพาะที่ร้ายจำเป็นจริง ๆ เพียงเท่านั้น ที่จะไปเทศน์ทั่วไปนี้ไม่ได้อีกแล้ว นี่ละช่วยพี่น้องทั้งหลาย

แล้วสมบัติเงินทองข้าวของนี้ เราจะพยายามนำเข้คลังหลวงทั้งหมดทุกชิ้นทุกอัน เราจะติดตามตลอดเวลา สมบัติเงินทองพี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านมานี้จะไม่สูญหายไปไหน ถ้าหลวงตาบ๊วยังไม่ตายจะติดตามตลอดเวลาทีเดียว เอาให้ถึงพริกถึงขิงถึงเหตุถึงผลกันทุกอย่าง ธรรมไม่มีคำว่ากลัว ไม่มีคำว่ากลัวกับอะไร เป็นธรรมล้วน ๆ เป็นความถูกต้องดีงามล้วน ๆ เราจะติดตามให้เห็นเหตุเห็นผลทุกสิ่งทุกอย่าง ในบรรดาสมบัติทั้งหลายที่พี่น้องนำเข้ามาบริจาคนี้ เราจะติดตามตลอดเวลา ได้ผลยังไงมาเราจะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน จึงขอทุก ๆ ท่านได้ทำความเข้าใจตามนี้ หลวงตาไม่ปล่อยไม่วาง จะพิจารณาติดตามทุกอย่างนั้นแหละ แล้ววันนี้ก็เทศน์เพียงเท่านั้นละ เพราะเหนื่อยมากแล้ว

แล้วเงินทองทุกบาททุกสตางค์ที่พี่น้องบริจาคมานี้ ขอให้ตายใจเถิดว่าจะไม่รู้ไรไหลไปไหน หลวงตาเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว เพราะจะไปแ่งไหนหลวงตาไม่ตายใจเราก็กไม่ยอมให้ไปสละไป เราจะเข้าควบคุมแต่ผู้เดียว ทองคำก็ดี ดอลลารก็ดี เงินสดก็ดี หลวงตาเป็นผู้ควบคุม ให้เราเป็นผู้เห็นเองดูเองสิ่งเอง สิ่งเก็บเอง สิ่งจ่ายเอง เราจะเป็นผู้

ที่แน่ใจ สมเจตนาเต็มไปด้วยความเมตตาแก่พี่น้องชาวไทยเรา วันนี้พูดเพียงเท่านี้
แหละนะ เอาละนะ ต่อไปนี้จะให้ศิลาให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd